

Dissabte, 7 de maig... i diumenge

Fa unes quantes hores que vam marxar de Santa Coloma, els vostres fills estan en famílies i suposem que estan molt bé. Segur que estan molt bé. Fa una estona els hem vist i feien molt bona pinta. Com a mínim els que hem vist.

Us explicarem una mica com està anant tot, com ho veiem nosaltres i intentarem fer-ho cada dia.

Ahir, quan vam marxar amb el bus cap a Barcelona hi havia molta animació, cantaven, cridaven, reien,... estaven molt contents. Passat Hostalric encara estaven molt contents i la cosa es va anar allargant, allargant, i tant es va allargar que gairebé arribàvem al port de Ciutadella i encara estaven molt contents, alguns d'ells em sembla que no han dormit de tan contents que estaven.

Bé, anem a pams. Vam sortir de Santa Coloma molt aviat, podíem haver allargat mitja hora més. El cas és que vam arribar al port de Barcelona, i al cap de 20 minuts arribaven les bicicletes. El nostre barco, el Sicília, estava amarrat en un moll molt llunyà, tan llunyà que ens hi van acompanyar amb una furgoneta de Balearia que anava davant nostre i ens feia de guia. Era un moll de càrrega i no hi havia cap edifici que fes de terminal, bé, el tema és que vam entrar el bus i el camió dins el barco per descarregar, ciclistes un i bicicletes l'altre. La veritat és que ha estat la pujada al barco més còmoda de totes les que recordem. La A. es va marejar just posar un peu dins el barco, al menys això deia ella. Jo no m'ho crec, estàvem parats.

Vam deixar maletes i bicicletes a la bodega i vam anar a buscar la nostra acomodació. La sala de butaques estava buida, érem els primers passatgers. En aquells moments molts vam aprofitar per a menjar alguna coseta i quan el vaixell va engegar motors i es va posar en marxa, alguns van anar a proa a fer l'escena de Titànic. Tot va quedar en una intenció.

La nit va ser llarga, amb anades i vingudes al bar a buscar xuxes, xocolatines,... De tot, menys dormir. Fins cap a les 4 de la matinada quasi ningú dormia, llavors la son va començar a fer acte de presència i alguns van començar a caure en el son de la nit, o millor dit, matinada. El professor de religió va fer unes quantes pregàries per què aquest fet es produís, tot i així l'eficàcia va quedar en entredit.

A les 7 puntualment el vaixell va atracar al port de Ciutadella. Vam ser els últims en desembarcar, per una qüestió de seguretat: les bicicletes estaven a la bodega i en aquell moment desembarcaven els cotxes i camions de la resta de passatgers; per tant, fins que aquests no van ser fora, no vam poder entrar a la bodega a buscar les bicicletes.

Ja a la terminal ens esperaven totes les famílies i companys. Va ser un moment de retrobament i de cridòria, sobretot de les noies. Vam carregar les maletes als cotxes de les famílies i com que l'institut està a un parell de quilòmetres hi vam anar en bicicleta; això sí, ben escortats per la policia municipal de Ciutadella. Els vam fer aixecar molt d'hora.

La rebuda a l'institut va ser espectacular: aplaudiments, rialles, cridòria,... molt emocionant! Ens esperava un esmorzar molt complet: una taula amb pa amb tomàquet i sobrassada, carnixua, pernil salat, formatge de Maó (fet a Ciutadella), crespells,... i una taula amb ensaimada de Menorca, xocolata desfeta, sucs,... Un bé de déu de menjar; malauradament va sobrar molt de menjar i servirà pel dia del comiat. Els nostres nois i noies no fets a la mar van arribar un xic marejats. La A. encara anava en barco,...i hi aniria tot el dia.

A continuació vam entrar a la sala d'actes de l'Institut on ens van explicar l'itinerari que faríem de descoberta de Ciutadella i ens van passar un vídeo d'introducció a la història de Menorca. Molt interessant.

Un cop col·locats a casa de les famílies ens vam retrobar al Palau Saura, donat que l'Ajuntament està en obres, on ens va rebre l'Ajuntament, el representant d'Educació del Consell insular i el director del centre. Hi va haver un parell de parlaments elogiant el projecte de Velobici des de totes les vessants

Un cop acabat l'acte, els vostres fills i filles van fer un recorregut per Ciutadella guiats pels seus companys ciutadellencs. Un cop acabat això cadascú va anar a casa seva.

A la tarda, tot passejant en vam anar trobant ara un aquí, ara quatre per allà,... amb un somriure d'orella a orella. Tot i no haver dormit encara tenien corda.

Normalment, la crònica del primer dia acabava aquí, ja que el diumenge els nois estan amb les famílies i nosaltres desapareixem. Aquest any, però, ja de bon matí hem rebut notícies d'alguna nena nostra que no es trobava massa bé i que havia passat per urgències a la nit. Al cap d'una estona hem rebut notícies d'una altra i parlant amb una mare de Ciutadella hem descobert que eren uns quants els que tenien febrícula. Hem estat pendents durant tot el dia d'ells i elles tot i que a la tarda passejant n'hem trobat algun/a fent un gelat.

Demà al matí valorarem l'estat de la qüestió.

Salut per a tothom,

Equip de professor Velobici.